

naa, og om hvilket Maal vi er fuldkommen enige med Ministeriet. Jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse at nævne, at jeg synes, der er den væsentlige Forskel paa det nuværende Ministerium og det foregaaende, at det nuværende Ministerium søger — jeg havde nær sagt ved alle de Midler, der kan tænkes at være til Raadighed — at naa det Resultat, som man gerne vil naa, i diametral Modsætning til det foregaaende Ministeriums Politik, som var udtrykt i Sætningen: Kræfternes frie Spil. Jeg kan ikke undlade at tænke paa en Figur i Fritz Reuters „Landmandsliv“, Jokum Nøssler. Det var ligegyldigt, hvad der skete, enten det vedrørte ham eller ikke, han havde det Standpunkt: Hvad kommer det mig ved, Verden maa gaa sin Gang, hvad kan jeg gøre ved den Ting? Det er Forskellen mellem dette Ministeriums og det foregaaende Ministeriums Standpunkt. Hvis dette Ministerium havde sagt ligesom Jokum Nøssler, vilde vi ikke have syntes om det og vilde have ladet Ministeriet det vide. Men vi har ingen som helst Grund til at give Udtryk for Misbilligelse eller Utilfredshed med Ministeriet, for det har efter vor Mening gjort sit yderste for at bringe Forholdene ind i det rigtige Leje.

Det, jeg navnlig har udtalt mig om, er Finansministerens Finanspolitik, og den er vi fra Socialdemokratiets Side virkelig tilfredse med. Der er ogsaa et andet æret Medlem, som tidligere, naar jeg som Ordfører har udtrykt min Tilfredshed med Regeringens Arbejde og Politik, er staaet op paa Talerstolen og har ytret, at han var ked af det, nemlig det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har, saa vidt jeg ved, ikke haft Ordet i Aar, men for at alligevel Utilfredsheden med det, jeg har udtalt, kunde finde Udtryk, har altsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard paataget sig denne Opgave. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde følgende, som jeg gerne vil have Lov til at citere: „Dog var der jo een Ting, som det ærede Medlem sagde, og som han sikkert mente vilde blive modtaget som et Glædesbudskab ud over Landet, som jeg har mere Tilbøjelighed til at fæste nogen Lid til, og det var det, at det nuværende Ministerium vil blive siddende, saa længe der er parlamentarisk Mulighed derfor“, og saa følger det ærede Medlem for egen Regning til: „uden noget som helst smaaltigt Hensyn til, hvad Ministeriet kan føre igennem eller ikke føre igennem. Det, det kommer an paa, er at blive siddende sin Tid ud. Denne Betragt-

ningsmaade, som det ærede Medlem fremførte med saa stor Vigueur, tror jeg deles af det nuværende Ministerium, og jeg tror, at man vil holde fast paa dette Program-punkt, selv om alt andet skal svigte“. Der er for det første det at sige om denne Udtalelse, at den har ikke meget at gøre med min Udtalelse; det er en meget fri Oversættelse, hvis man overhovedet kan tale om Oversættelse. Det meste af det, der siges, at jeg skulde have udtalt, passer ikke, der er ikke Spor af Grundlag for det, men jeg vil føje til, at det passer heller ikke med Situationen, for hvis der er noget, det nuværende Ministerium ikke vil — det har vi da faaet klar Besked paa i den senere Tid —, saa er det at blive siddende for enhver Pris, og det er Socialdemokratiet fuldkommen enig med Ministeriet i. Hvis de andre Partier her i Rigsdagen vil slaa alt til Potteskaar, som det ærede Medlem sagde, er vi fuldstændig enige med Ministeriet i at ønske, at det ikke bliver siddende. Ministeriet — og vi er fuldstændig enige med Ministeriet derom — ønsker kun at blive siddende paa een eneste Betingelse, og det er, at dets Bestræbelser for at gennemføre Foranstaltninger til Lindring af de Saar, som de økonomiske Forhold nu en Gang slaar, lykkes. Hvis ikke, vil de høre, hvad Vælgerne mener om den Ting, og det finder ikke alene vi, som her i Rigsdagen støtter Regeringen, men efter Forhandlingerne paa Møder med Partifæller, som der har været Anledning til at holde med Hensikts paa et eventuelt Valg, ved jeg, at vi har den mest ubetingede Tilslutning hos Vælgerne til dette Regeringens Standpunkt. Det beror for saa vidt fuldstændig paa Rigsdagen, hvorvidt Regeringen skal blive siddende eller ikke. Der er ikke noget som helst Ønske derom fra vor Side, og jeg har ikke givet mindste Udtryk for en saadan Opfattelse. Det ærede Medlem har ikke haft noget som helst Grundlag for det Referat, han her har givet. Men det er maaske en Mangel ved os andre, der ikke er saa vante til at være Ordførere, at vi ikke forstaar at referere paa en saadan Maade, som en Ordfører bør referere paa; jeg tror, jeg vilde have meget vanskeligt ved det.

Det ærede Medlem fremsatte nogle Bemærkninger om Kommunernes Byrder og sagde her noget, som jeg er fuldstændig enig med ham i. Han sagde, at det, som alle ved, for den allervæsentligste Del er de Byrder, som Statens Lovgivning lægger paa Kommunerne, der gør, at de sidder saa vanskeligt i det. Det er fuldstændig rig-